

at jeg vilde stille Forslag om, at Fradraget skal formindskes, men jeg har sagt, at jeg hellere vilde acceptere enten de 3,000 Kr.s Fradrag eller de 2,500 med Ministerens Ændring end de 2,800, som nu er foreslaaede. Men paa dette Punkt kan jeg altsaa resignere. Det ærede 1ste Medlem for 7de Kreds (Rottbøll) ironiserede noget over min Resignation. Jeg synes for Resten, at det var det ærede Medlem ikke den rette Mand til at gøre ved denne Sags Behandling; for det, jeg resignerede overfor, var mindre betydningsfulde Enkeltheder, medens jeg er glad ved Lovforslagets Hovedbestemmelser, idet Omvurderingen vil give betydeligt i Statskassen, og det trænger Statskassen til, og den vil ogsaa give ikke ubetydeligt i Kommunekasserne. Tillige mener jeg, det er rigtigt, at vi faar denne Ansættelse af Jordværdien. Det ærede Medlem, som railleerede over min Resignation, var jo derimod utilfreds med en af Lovforslagets Hovedbestemmelser; Jordvurderingen, som han dog vilde gaa med til. Men jeg har altsaa ikke sagt, at jeg vilde arbejde paa at faa Fradragene sat ned. Jeg har kun sagt, at det efter min Opfattelse var et meget uheldigt Tal, man havde valgt i det andet høje Ting, 2,800 Kr. Var man blevet staaende ved de 2,500 Kr. med den Ændring, den højtærede Finansminister nævnede, han havde stillet, saa vilde det i Forhold til det, der nu er sat ind i Loven, sige, at saa havde man krævet omkring 33 Øre mere af enhver Ejer, der ejede en Ejendom af en Værdi paa 3,000 Kr. og derover, lige op til de allerstørste Ejendomme. Og jeg tror ikke, det vilde kunne spille nogen stor Rolle for nogen, der ejer en Ejendom af en Værdi paa 3,000 Kr. eller derover, om disse 33 Øre skulde betales mere, og da særlig ikke, naar vedkommende er Godsejer eller Gaardejer. Og skulde man være gaaet til 3,000 Kr., saa vilde det være 22 Øre mere, man vilde lade vedkommende beholde, hvad jeg vilde foretrække frem for at gaa til denne Sum, 2,800 Kr.

Den højtærede Finansminister gav mig Medhold i, at det var ganske irrationelt med disse Fradrag paa 2,800 Kr. eller 2,500 Kr. pr. enkelt stor Ejendom. Ja, der er ikke megen Mening deri, det bliver 2 Kr. 75 Øre, der spares ogsaa af en Godsejer eller en Gaardejer. Men skulde man begrænse Fradragene til mindre Ejendomme — jeg mener dog, det vil være rettest ikke at komme ind paa en Diskussion derom, man maa vist nok resignere ogsaa i denne Henseende —, saa mener jeg, at man maatte

sætte Grænsen noget højere oppe end ved 12,000 Kr.

Overfor det ærede 4de Medlem for 6te Kreds, som var inde paa et længere Forsvar for Georgeismen, kan jeg ganske slutte mig til de Udtalelser, der blev fremsat af det ærede 1ste Medlem for 7de Kreds. Selv om det er Samfundet, der har fremskaffet Værdien for nogle Hundrede Aar siden eller for en hel Del Aar siden eller maaske kun for nogle faa Aar siden, og selv om det er som Følge deraf, at en Ejendom er steget stærkt i Værdi, saa vilde det dog være en himmelraabende Uretfærdighed, hvis Samfundet vilde fordre denne Værdistigning tilbage af de Mænd, der har købt og betalt Ejendommen med disse Værdier, uden at give Erstatning. Men det kan jo ogsaa være, at det ærede Medlem netop mener, at der skal gives Erstatning i saa Tilfælde, men saa tror jeg ikke, at der bliver megen Stads ved Reformen. For øvrigt er det ikke det danske Samfund, der har frembragt disse store Værdistigninger paa Landejendommene i de senere Aar, det er Konjunkturene, særlig Afsætningen af Landbrugsprodukter til Udlandet, og denne Stigning har det danske Samfund ikke noget som helst Krav paa set fra noget som helst Standpunkt. — Til disse Bemærkninger skal jeg indskrænke mig, idet jeg fremdeles anbefaler Lovforslaget til hurtig og velvillig Fremme.

Formanden: 4de Landstingsmand for 6te Kreds har Ordet for en kort Bemærkning.

Vejstrup: Jeg vil blot sige til det ærede Medlem (Dalsgaard), som sidst havde Ordet, og som henvendte sig til mig, at naar han talte om, at selv om Samfundet for adskillig Tid siden havde frembragt Værdier, var det ganske urimeligt at kræve disse Værdier tilbage til Samfundet uden Erstatning, da maa vi erindre, at Samfundet skaber jo Værdier hver eneste Dag, der gaar, og derfor synes det mig ikke urimeligt, at de Værdier, Samfundet skaber i dette Øjeblik, ogsaa tilfalder Samfundet. Saa sagde det ærede Medlem, at det var Konjunkturene, der havde skabt Værdierne. Men hvem i Alverden frembringer Konjunkturene andre end netop det Samfund, hvori vi lever? (*Dalsgaard:* Udlandet!) Javel, de frembringes maaske i Forening med Udlandet, men det ærede Medlem vil dog vel ikke have, at man skulde aflevere denne Stigning til Udlandet! Den Stigning maa man dog vel